

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „INET TEHNO”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „CONTENT MEDIA” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „INET TEHNO”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „TV BOX” și Consiliul Coordonator al Audiovizualului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea drepturilor conexe,

împotriva deciziei din 16 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2rac-245/23
NR. PIGD 2-18113964-01-2rac-18092023)

Recursul declarat după 01 septembrie 2023.
Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu actele judecătorești contestate nu constituie temei de casare a acestora.

Judecătoria Strășeni, sediul Central, jud. I.Chiroșca,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Pahopol, R. Pulbere, A. Malî,

19 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „INET TEHNO”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 03 mai 2018, prin intermediul poștei terestre (Vol.I, f.d.31), S.R.L. „CONTENT MEDIA” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „INET TEHNO”, solicitând încasarea sumei de 500 000 de lei, cu titlu de compensație pentru încălcarea drepturilor de autor, drepturilor conexe și drepturilor patrimoniale.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 12 august 2016 în baza pct. 1 din decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 21/117, publicată în Monitorul Oficial nr. 293-305 la 09 septembrie 2016, pârâtul a fost sancționat prin avertizare publică pentru retransmiterea ilegală a 160 de posturi în orașul Strășeni, dintre care sunt canalele TV: „Setanta HD” și „Setanta Plus HD”.

3. Conform pct. 1 din decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 30/176 din 28 octombrie 2016, a fost respinsă cererea prealabilă depusă de pârât privind anularea pct. 1 și pct. 4 din decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 21/117 din 12 august 2016.

4. La 06 iunie 2017 a expediat în adresa S.R.L. „INET TEHNO” notificare, care a fost recepționată la 13 iunie 2017, prin care a solicitat ultimului stoparea activității ilegale de retransmisie a posturilor TV: „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia+”.

5. La 05 septembrie 2017 de către S.R.L. „CONTENT MEDIA” a fost depusă plângere către Inspectoratul Național de Investigații al Inspectoratului General de Poliție, prin care a fost informat despre activitatea ilegală a pârâtului S.R.L. „INET TEHNO” în domeniul drepturilor de autor și drepturilor conexe, solicitând verificarea activității economice a ultimului privind respectarea legislației Republicii Moldova.

6. La 27 septembrie 2017 s-a adresat Consiliului Coordonator al Audiovizualului cu solicitarea nr. 006/26-09/2017 din 26 septembrie 2017 privind monitorizarea conținutului serviciilor de programe oferite în orașul Strășeni, în orașul Ialoveni și în orașul Chișinău, cu scopul de a verifica executarea prevederilor legislației în vigoare și depistarea sau nedepistarea activității ilegale.

7. Prin răspunsul din 18 octombrie 2017 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General de Poliție, drept urmare a examinării

plângerii, a fost informat că obiectivul procesului contravențional, colectarea probelor în vederea identificării și demonstrării vinovăției S.R.L. „INET TEHNO” a fost stins. Acțiunile S.R.L. „INET TEHNO” țin de raporturile civile contractuale.

8. La 19 decembrie 2017 de către Consiliul Coordonator al Audiovizualului a fost emisă decizia nr. 33/232 „cu privire la modul de executare a prevederilor legislației în vigoare și a condițiilor la autorizațiile de retransmisie”, conform căreia s-a menționat că la 27 septembrie 2017 a fost înaintată sesizarea în care se face referință la activitatea ilegală a S.R.L. „INET TEHNO” din orașul Strășeni.

9. Drept urmare a efectuării la 25 octombrie 2017 de către Consiliul Coordonator al Audiovizualului a măsurilor de monitorizare a activității S.R.L. „INET TEHNO”, a fost constatat faptul că în satul Făgureni din or. Strășeni, S.R.L. „INET TEHNO” retransmitea 124 de posturi TV, printre care canalele TV: „Setanta Sport +”, „Setanta Sports”.

10. În cadrul ședinței Consiliului Coordonator al Audiovizualului din 19 decembrie 2017, de către S.R.L. „INET TEHNO” a fost solicitată amânarea examinării sesizării, pentru a pregăti un răspuns în scris.

11. Prin decizia din 28 decembrie 2017 nr. 34/240 „cu privire la modul de executare a prevederilor legislației în vigoare și a condițiilor la autorizațiile de retransmisie”, de către Consiliul Coordonator al Audiovizualului a fost constatată activitatea ilegală a S.R.L. „INET TEHNO” prin retransmiterea fără obținerea autorizației de retransmisie, fapt constatat la data de 25 octombrie 2017. La momentul monitorizării activității S.R.L. „INET TEHNO”, ultima retransmitea 124 de posturi TV, inclusiv canalele TV: „Setanta Sports”, „Setanta Sports +”. Conform pct. 1 din decizia menționată, S.R.L. „INET TEHNO” i-a fost aplicată amendă în mărime de 15 000 de lei.

12. S.R.L. „CONTENT MEDIA” a fost informată prin scrisoarea nr.9 din 03 ianuarie 2018 de către Consiliul Coordonator Audiovizualului despre emiterea deciziei de sancționare a S.R.L. „INET TEHNO”. Suplimentar, a fost informat despre faptul întreprinderii măsurilor necesare, în limita competențelor sale legale, pentru a contracara activitatea ilegală de retransmisie de S.R.L. „INET TEHNO” a posturilor de televiziune.

13. La 29 martie 2018 de către reclamant a fost expediată S.R.L. „INET TEHNO” pretenția cu privire la achitarea compensației în mărime de 500 000 de lei, recepționată de ultima la 02 aprilie 2018, informând pârâtul despre încălcarea legislației în vigoare a Republicii Moldova în domeniul drepturilor de autor și drepturilor conexe, exprimate prin retransmiterea ilegală a posturilor TV și anume: „Setanta Sports” și „Setanta Sports +”, pentru care Consiliul Coordonator al Audiovizualului a aplicat sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare. Compensația solicitată nu a fost achitată și nici răspuns nu a primit. Din partea pârâtului nu a parvenit nicio ofertă cu privire la încheierea contractului de licență pentru retransmiterea postului de

televiziune, iar pârâtul a cunoscut despre faptul retransmiterii ilegale a postului de televiziune, însă s-a comportat cu rea-credință.

14. Cu trimitere la prevederile art. 63 alin. (2) lit. d) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, potrivit căruia, instanța de judecată, la stabilirea despăgubirii, a pretins că pârâtul este agent economic - persoană juridică, care desfășoară activitate cu scopul comercial, iar încălcarea drepturilor de autor și drepturilor conexe de către pârât a avut scop de a obține un venit.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin încheierea consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată din 08 noiembrie 2018, S.R.L. „TV BOX” a fost atrasă în proces, în calitate de intervenient accesoriu.

16. Prin încheierea consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată din 04 februarie 2019, Consiliul Coordonator al Audiovizualului a fost atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu.

17. Prin încheierea din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, menținută prin decizia din 18 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a suspendat procesul în cauză până la data rămânerii irevocabile hotărârii în cauza la acțiunea formulată de S.R.L. „INET TEHNO” împotriva Consiliului Coordonator al Audiovizualului cu privire la anularea deciziei.

18. Prin încheierea din 19 august 2022 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a reluat procesul în cauză.

19. Prin hotărârea din 23 septembrie 2022 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „CONTENT MEDIA”. S-a încasat de la S.R.L. „INET TEHNO” în beneficiul S.R.L. „CONTENT MEDIA” suma de 10 000 de lei, precum și cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli legate de traducerea actelor și autentificarea copiilor actelor prezentate instanței de judecată în sumă de 6 030 de lei. S-a încasat de la S.R.L. „INET TEHNO” în beneficiul statului taxa de stat de care a fost scutit reclamantul la înaintarea acțiunii civile în sumă de 300 de lei. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

20. La 03 octombrie 2022, S.R.L. „INET TEHNO” a declarat apel împotriva hotărârii din 23 septembrie 2022 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

21. Prin decizia din 16 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de reprezentantul S.R.L. „INET TEHNO”, Alexandru Bahmuteanu și s-a menținut hotărârea din 23 septembrie 2022 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

22. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma motivelor invocate în apel și a materialelor cauzei, a conchis că instanța de fond a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate li s-a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele ce guvernează raportul juridic litigios.

23. Instanța de apel a relevat că în speță cerințele reclamantului S.R.L. „CONTENT MEDIA” sunt întemeiate pe deciziile Consiliului Coordonator al Audiovizualului potrivit cărora, pârâtul a retransmis ilegal mai multe posturi TV printre care și posturile „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia+”.

24. Cu trimitere la prevederile art. 37 alin. (1) – (3), art. 38 alin. (1), art. 40 alin. (3) – (5) din Codul audiovizualului (în vigoare la data efectuării controlului de către CCA), instanța de apel a menționat că urmare a exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Coordonator al Audiovizualului prin decizia nr. 21/117 din 12 august 2016, a fost aplicată avertizare publică companiei S.R.L. „INET TEHNO” din or. Strășeni, pentru activitatea fără autorizația emisă de către Consiliul Coordonator al Audiovizualului și contractele de retransmitere încheiate cu proprietarii posturilor de televiziune incluse în ofertă, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (2) lit. a) și e), alin. (3) lit. a) din Codul audiovizualului, obligarea S.R.L. „INET TEHNO” să stopeze activitatea de retransmisie a posturilor de televiziune până la obținerea tuturor actelor necesare pentru această activitate (Vol.I, f.d.7-8).

25. Ulterior, la data de 19 decembrie 2017 Consiliul Coordonator al Audiovizualului a emis decizia nr. 33/232 „cu privire la modul de executare a prevederilor legislației în vigoare și a condițiilor la autorizațiile de retransmisie”, prin care a fost constatat faptul că în satul Făgureni din or. Strășeni, pârâtul S.R.L. „INET TEHNO” retransmitea 124 de posturi TV, printre care se numără și canalele TV: „Setanta Sport +”, „Setanta Sports” („Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia+”) (Vol.I, f.d.14-17).

26. Iar la data de 28 decembrie 2017, Consiliul Coordonator al Audiovizualului a emis decizia nr. 34/240 cu privire la modul de executarea a prevederilor legislației în vigoare și a condițiilor de retransmitere, fiind aplicată amendă în valoare de 15000 de lei pârâtului S.R.L. „INET TEHNO” din satul Făgureni, or. Strășeni, pentru retransmisia serviciilor de programe fără autorizație.

27. La caz prezintă relevanță prevederile art. 139 alin. (3) din Codul administrativ, care stabilesc că, un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod.

28. Un act administrativ individual, potrivit prevederilor art. 140 din Codul administrativ, obține puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă. Dacă un act administrativ individual are mai mulți destinatari sau mai multe persoane sunt afectate de acesta, puterea lucrului decis poate surveni în momente diferite pentru fiecare din aceste persoane.

29. Instanța de apel a reținut că, prin hotărârea irevocabilă din 05 noiembrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea înaintată de către S.R.L. „INET TEHNO” împotriva Consiliului Coordonator al Audiovizualului, terț S.R.L. „CONTENT MEDIA” privind anularea actului de control din 25 octombrie 2017, excluderea din decizia nr. 34/240 din 28 decembrie 2017 a constatărilor, anularea pct. 1, 3, 4 și parțial pct. 7 din decizia nr. 34/240 din 28 decembrie 2017.

30. Iar potrivit art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

31. Subsecvent, prima instanță just a conchis că, deciziile Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 21/117 din 21 august 2016, nr. 33/232 din 19 decembrie 2017, nr. 34/240 din 28 decembrie 2017, prin prisma art. 140 din Codul administrativ, au obținut puterea lucrului decis, acestea produc efectele juridice de rigoare atât în partea constatărilor efectuate, cât și deciziilor, precum și nu se cer a fi dovedite din nou, inclusiv, în partea ce ține de constatarea retransmisiei serviciilor de programe, fără o autorizare corespunzătoare.

32. Iar ca urmare, în temeiul art. 55 alin. (2) lit. b) și d) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 139 din 02 iulie 2010, S.R.L. „CONTENT MEDIA” este îndreptățit să-și valorifice prerogativa legală de solicitare a compensației pentru încălcarea drepturilor conexe de către partea pârâtă S.R.L. „INET TEHNO”.

33. Instanța de apel nu a reținut ca întemeiat argumentul apelantului S.R.L. „INET TEHNO” precum că în actele administrative ale Consiliului Coordonator al Audiovizualului nu se regăesc posturile TV „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia+”, or, din probatoriul administrat la dosar rezultă că posturile de televiziune „Setanta Sports” și „Setanta Sports+” sunt aceleași posturi, fiind redenumite la 01 august 2019 în „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia+”.

34. În acest sens s-a reținut scrisoarea din 05 iunie 2020, eliberată de către titularul de drept -compania străină Eurasian Broadcasting Enterprise Limited, prin care EBEL informează că canale TV denumite „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia +” în perioada de timp din 01 septembrie

2014 până la 31 iulie 2019 au fost difuzate cu sigle – „Setanta Sports” și „Setanta Sports +” (Vol.II, f.d. 178, 179); scrisoarea nr. 1 din 09 ianuarie 2018 a intervenientului accesoriu „TV BOX” S.R.L. (f.d.176); ordonanța organului de urmărire penală din 08 iunie 2022 emisă de Centrul Național Anticorupție (f.d. 172-173).

35. Cât privește abreviaturile de SD și HD indicate în denumirea posturilor, instanța de apel a reținut că potrivit explicațiilor intimatului S.R.L. „CONTENT MEDIA” acestea reprezintă o informare despre formatul digital de difuzare a semnalului și imaginilor de televiziune, astfel SD însemnând rezoluție standard (Standard Definition), iar HD -rezoluție înaltă (High Definition).

36. Cu referire la argumentul apelantului S.R.L. „INET TEHNO” precum că meciurile de fotbal nu fac parte din categoria emisiunilor și nu sunt opere protejate de Legea nr. 139/2010, instanța de apel a relevat că apelantul a retransmis nu numai meciuri de fotbal, dar întreg serviciu de programe al posturilor TV „Setanta Sports” și „Setanta Sports+”, care potrivit Anexei 2 la contractul de furnizare de conținut este constituit și din hochei pe gheață, rugby, sport cu motociclete, arte marțiale mixte, baschet, tenis, box (Vol.I, f.d. 88, 110).

37. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene redată în Hotărârea din 04 octombrie 2011 la cauzele conexe C-403/08 și C-429/08 evenimentele sportive totuși sunt obiecte de protecție intelectuală, iar legislația națională Republicii Moldova le acordă dreptul la protecție.

38. La fel, instanța de apel a considerat că argumentele invocate de către S.R.L. „INET TEHNO” cu referire la contractele de locațiune și mandat încheiate cu „TV BOX” S.R.L. nu pot fi reținute, or, prin actele administrative cu puterea lucrului decis, deciziile nr. 21/117 din 12 august 2016, nr. 33/232 din 19 decembrie 2017, nr. 34/240 din 28 decembrie 2017, se confirmă că retransmisiunea ilegală a posturilor TV a fost săvârșită de S.R.L. „INET TEHNO”.

39. Conform art. 63 alin. (1) și (2) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 139 din 02 iulie 2010, în cadrul procedurilor judiciare inițiate în privința încălcării dreptului de autor a drepturilor conexe sau a altor drepturi protejate de prezenta lege, persoanele specificate la art. 55 alin. (2) pot solicita instanțelor de judecată sau altor organe competente, după caz, recunoașterea drepturilor lor, constatarea încălcării acestora, restabilirea situației existente până la încălcarea dreptului și încetarea acțiunilor care comportă încălcarea dreptului sau creează pericolul încălcării lui, precum și repararea prejudiciului prin stabilirea unor despăgubiri.

40. Instanța de judecată la stabilirea despăgubiri va ține cont de necesitatea: a) restabilirii situației existente până la violarea dreptului și a încetării acțiunilor care comportă violarea dreptului sau creează pericolul violării lui; b) recuperării pierderilor, inclusiv a beneficiului ratat, suportate

de partea lezată; c) perceperii profitului obținut ilegal de persoana care a violat drepturile; d) achitării unei compensații de la 500 până la 500 000 de lei pentru dreptul încălcat.

41. Prin acțiunea înaintată S.R.L. „CONTENT MMEDIA” a solicitat suma maximă stabilită de art. 63 alin. (2) lit. d) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, prima instanță însă a dispus acordarea unei compensații de 10 000 de lei.

42. În consecință, ținând cont de constatările de fapt și de normele de drept enunțate mai sus, instanța de apel a concluzionat asupra temeiniciei soluției instanței de fond privind încasarea de la S.R.L. „INET TEHNO” a sumei de 10 000 de lei cu titlu de compensație, care în speță este justă și proporțională.

43. Astfel, s-au respins ca neîntemeiate afirmațiile apelantului precum că hotărârea instanței de fond este ilegală și neîntemeiată pasibilă de a fi casată, or instanța de fond la examinarea cererii de chemare în judecată a aplicat corect legislația, a apreciat probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și în final a emis o hotărâre legală.

44. Cu titlu secundar, instanța de apel a reținut că prin cererea de apel înaintată, apelantul a invocat și lipsa împuternicirilor S.R.L. „CONTENT MEDIA” din partea titularilor de drepturi Eurasian Broadcasting Enterprise Limited. La acest aspect, a indicat că la fila dosarului 12 (Vol.I) este anexată procura din 11 septembrie 2017, iar la fila dosarului 56-62 (Vol.I) este anexată procura din 07 iunie 2018, cu traducere legalizată și apostilă, care confirmă deținerea împuternicirilor necesare și procuri valabile din partea titularilor de drepturi. Totodată, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, a fost prezentată procura din 02 ianuarie 2020 cu legalizările, apostila și traducerea oficială. Astfel sunt neîntemeiate alegațiile apelantului în privința lipsei împuternicirilor intimatului.

45. Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de apel în corespundere cu prevederile art. 82, art. 90 lit. a), art.94 alin.(1), art.98 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a apreciat temeinicia soluției primei instanțe cu privire la încasarea de la S.R.L. „INET TEHNO” în beneficiul S.R.L. „CONTENT MEDIA” a sumei de 6 030, 00 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de cheltuieli legate de traducerea actelor și autentificarea copiilor actelor prezentate instanței de judecată, confirmate prin ordinul de plată nr.94 din 03 iulie 2018 și facturii fiscale IH0459240 din 04.07.2018 (Vol.I, f.d. 63-64) și factura nr. 91 din 01 septembrie 2022 (Vol.II, f.d.180) și în beneficiul statului, taxa de stat de care a fost scutit reclamantul S.R.L. „CONTENT MEDIA” la depunerea acțiunii, în sumă 300 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

46. La 18 septembrie 2023, S.R.L. „INET TEHNO”, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 16 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii prime instanțe, emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

47. În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este arbitrară, se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, întrucât nu există nicio decizie a Consiliului Coordonator al Audiovizualului în care să fie indicat faptul retransmisiei posturilor de televiziune „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia+”. Astfel, nu pot fi reținute concluziile instanței de apel, ultima a examinat litigiul superficial. Desfășurat a explicat și a adus argumente incontestabile referitor la respingerea integrală a acțiunii, având în vedere că posturile pe care se presupune a fi retransmise în realitate nu a avut loc. Deși prin deciziile adoptate de Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 21/117 din 12 august 2016, nr. 33/232 din 19 decembrie 2017 și nr. 34/240 din 28 decembrie 2017 și publicate în Monitorul Oficial al RM, fiind unicele probe pe care reclamantul își întemeiază pretențiile, se indică presupusa retransmisie a posturilor „Setanta HD”, „Setanta Plus HD”, „Setanta Sports” și „Setanta Sports +”, intimatul a prezentat doar contractele de reprezentare pentru posturile „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia +”, posturi care nu se regăsesc în deciziile enunțate. Nu există niciun act oficial, nicio decizie care să stabilească faptul de retransmisie a posturilor de televiziune reprezentate de intimat „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia+”. În deciziile adoptate în anii 2016-2017 posturile nu se regăsesc în lista canalelor retransmise în or. Strășeni sau sat. Făgureni, ceea ce demonstrează că instanțele ierarhic inferioare au examinat superficial probele prezentate. Instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

48. Recurentul a opinat că instanța de apel a interpretat legea contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție. Instanța de apel argumentează soluția emisă prin faptul unei mențiuni care în realitate nu a existat. În mod absolut ilegal instanța de apel a completat între paranteze cu posturile „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia+”, însă în decizia nr. 33/232 astfel de posturi nu sunt indicate. Instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe prevederile Legii nr. 139/2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, însă urma a lua în considerare că meciurile de fotbal, hochei și alte sporturi, catalogate ca opere audiovizuale, nu sunt. Meciurile de hochei, fotbal, la fel ca și alte competiții sportive, transmise la posturile de televiziune nu constituie obiectele ale dreptului de autor. Acestea sunt menționate la art. 1 alin.(2) și enumerate la art.7 din Legea nr. 139/2010, cu atât mai mult opere audiovizuale - art.3 și art.18 din Legea nr. 139/2010 și nici obiecte ale drepturilor conexe, în sensul art.1 alin.(2) al Legii nr. 139/2010 acestea cuprind interpretări, fonograme, videograme și

emisiuni ale organizațiilor de difuziune. Drepturile invocate la art. 36 din Legea nr.139/2010, în speță comunicarea publică și retransmiterea, pot fi aplicate doar cu referire la emisiunile organizațiilor de difuziune prin eter sau prin cablu. Noțiunea „emisiune a unei organizații de difuziune prin eter sau prin cablu” conform art.3 este explicată ca emisiune creată nemijlocit de către organizația de difuziune prin eter sau prin cablu ori, la comandă și din mijloacele financiare ale acesteia, de către o altă organizație. Este de menționat faptul că meciurile de hochei, fotbal și alte sporturi sunt nu altceva decât niște retransmiteri, de regulă „live” și nu constituie emisiuni ale organizațiilor de difuzare prin eter sau cablu, deci nu pot fi aplicate prevederile art. 36 din Legea nr. 139/2010.

49. Cu referire la dreptul de autor asupra meciurilor de fotbal, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în hotărârea din 4 octombrie 2011 asupra cauzelor conexe C- 403/08 și C-429/08 a statuat că evenimentele sportive, dintre care meciurile de hochei, baschet, tenis, fotbal etc. nu pot fi calificate drept opere, iar pentru a dobândi o asemenea calificare, ar trebui ca acestea să constituie o creație intelectuală a autorului. „98. Or, evenimentele sportive nu pot fi considerate creații intelectuale care pot fi calificate drept opere în sensul Directivei privind dreptul de autor. Acest lucru este valabil în special pentru meciurile de fotbal, cărora li se aplică reguli de joc ce nu lasă loc niciunei libertăți creative în sensul dreptului de autor. 99. în aceste condiții, evenimentele respective nu pot fi protejate prin dreptul de autor”. Utilizatorii care difuzează meciuri de hochei, fotbal sau alte evenimente sportive, în lipsa unei licențe acordate de organizatorii meciurilor de fotbal sau de către un intermediar care deține drepturile exclusive nu pot fi sancționați pentru „încălcarea dreptului de autor și a drepturilor conexe”, unde obiectul nemijlocit trebuie să fie operele sau obiectele drepturilor conexe. Astfel sunt absolut ilegale concluziile instanței de apel conform cărora apelantul a menționat că Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în hotărârea din 4 octombrie 2011 asupra cauzelor conexe 403/08 și C-429/08, s-a referit la evenimente sportive la general, dar nu exclusiv la meciurile de fotbal.

50. Decizia instanței de apel este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Conform contractelor și procurii anexate la materialele dosarului, intimatul are dreptul de a reprezenta posturile „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia +”, însă în deciziile Consiliului Coordonator al Audiovizualului, astfel de posturi nu se regăsesc în lista canalelor retransmise. Prin decizia nr. 21/117 din 12 august 2016 reflectă lista posturilor depistate a fi retransmise în or. Strășeni: -La pct. 129 - postul de televiziune „Setanta HD”; -La pct. 130 - postul „Setanta Plus HD”. Prin decizia nr. 34/240 din 28 decembrie 2017, s-a constatat retransmiterea posturilor: La pct. 103 - postul „Setanta Sport +” și La pct. 104 - postul „Setanta Sports”. Posturile de televiziune indicate în deciziile respective și posturile de televiziune reprezentate de intimată nu

sunt identice, dimpotrivă sunt alte posturi de televiziune, posturi diferite și cu denumiri distincte, nu coincid.

51. Recurentul a afirmat că în cazul dreptului de autor, intimatul urmează să cunoască că și cea mai mică diferență, chiar a unei singure litere sau a unei cifre în denumire, deja nu se poate vorbi că este același obiect al proprietății intelectuale. Iar în cazul posturilor de televiziune acest aspect este foarte important, întrucât schimbă situația totalmente.

52. Instanța de apel nu a luat în considerare că în deciziile enunțate nu se regăsesc posturile reprezentate de intimat. Ultimul are dreptul de a reprezenta posturile „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia +”, însă în deciziile Consiliului Coordonator al Audiovizualului astfel de posturi nu se regăsesc în lista canalelor retransmise. Decizia nr. 21/117 din 12 august 2016 arată în lista posturilor depistate a fi retransmise în or. Strășeni: -la pct. 129 – postul de televiziune „Setanta HD”; - la pct. 130-postul „Setanta Plus HD”, iar decizia nr. 34/240 din 28 decembrie 2017 -la pct. 103 - postul „Setanta Sport +”; la pct. 104- postul „Setanta Sports”. Scrisoarea din 05 iunie 2020 pe care se bazează intimatul nu poate fi luată în considerare, deoarece este eliberată în momentul când dosarul deja se examina în instanța de judecată, deși, trebuia să fie prezentată în adresa Consiliului Coordonator al Audiovizualului la momentul emiterii deciziilor menționate, urmând a solicita modificarea respectivelor acte administrative. Unicele acte probatorii pe care se întemeiază acțiunea sunt deciziile amintite, însă aceste acte administrative nu conțin denumirea posturilor reprezentate de intimat.

53. La fel, a indicat că suma acordată cu titlu de compensație, nu este motivată, deoarece încălcarea dreptului de autor sau a drepturilor conexe nu a fost constatată de niciun act anexat la materialele cauzei. În cadrul examinării cauzei în instanța de fond recurentul a demonstrat netemeinicia argumentelor indicate de reclamant, apreciind critic toate actele prezentate ultimul în cadrul ședinței de 16 septembrie 2022 și actele respective nu puteau fi luate în considerare de către instanța de judecată. Niciun act din cele prezentate nu confirmă retransmiterea posturilor „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia +”. Scrisorile din partea Eurasian Broadcasting Enterprise Ltd, pe care se bazează instanța de apel, precum că posturile „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia +” se identifică prin logouri „Setanta Sports” și „Setanta Sports +” nicidecum nu confirmă faptul retransmisiei acestora. Nu există legătură cauzală dintre scrisorile Eurasian Broadcasting Enterprise Ltd, iar în instanță pot prezenta orice acte emise ulterior deciziilor, care sunt unicele acte confirmative și pretinsa retransmitere a posturilor acestei companii. În contextul scrisorilor cu logourile posturilor, în decizii se menționează doar denumirea posturilor de televiziune, dar nu logourile posturilor. Astfel, în argumentarea acestei afirmații, inclusiv în decizia nr. 34/240 din 28 decembrie 2017 ca unicul act pe care își întemeiază reclamantul pretențiile, sunt indicate mai multe posturi de televiziune ce au un logo pe ecranul televizorului fără a fi indicată

denumirea cu litere a postului. Deci, unicele acte administrative ce demonstrează retransmisia anumitor posturi conțin denumirea acestora, dar nu logourile, iar posturile reprezentate de către intimat nu se regăsesc în aceste decizii. Instanțele ierarhic inferioare în mod absolut neîntemeiat și arbitrar au concluzionat că doar în cazul intimatului în decizii sunt indicate logourile posturilor reprezentate de ultimul, dar în restul cazurilor în aceste decizii sunt indicate denumirile oficiale ale posturilor TV. Toate argumentele instanțelor ierarhic inferioare și ale intimatului se bazează doar pe presupuneri, dar nu pe cazul concret examinat. Instanța de judecată trebuia să acționeze nu pe presupuneri, dar pe dovezi și fapte concrete. Instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar în ultimă instanță a aplicat eronat legea. Astfel, un argument, prezentat de însăși intimat, însă care a fost ignorat de instanțele de judecată, care confirmă faptul că intimatul nu a retransmis posturile „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia +”, sunt scrisorile nr. 03/20-01/2016 din 20 ianuarie 2016 și nr. 01/19-01/2017 din 19 ianuarie 2017 adresate Consiliului Coordonator al Audiovizualului, prin care însăși reclamantul aduce la cunoștința denumirile exacte ale posturilor pe care le reprezintă pe teritoriul Republicii Moldova. Printre acestea sunt posturile „Setanta Sports Eurasia” și „Setanta Sports Eurasia +”. Deci la momentul controlului în luna octombrie 2017 și la momentul emiterii deciziei de sancționare în decembrie 2017, Consiliul Coordonator al Audiovizualului cunoștea foarte bine denumirile exacte și corecte ale posturilor reprezentate de intimat.

54. Instanța de apel absolut ilegal, inoportun și depășind limitele examinării a indicat că nu poate reține argumentele invocate cu referire la contractele de locațiune, încheiate cu S.R.L. „STV IT COMPANY”. Este o abordare neîntemeiată, inoportună și lipsită de suport juridic, deoarece nimeni nu este în drept să anuleze raporturile civile perfect valabile dintre două persoane juridice bazate pe contracte încheiate în temeiul Codului Civil.

55. De asemenea, în cadrul examinării a informat și a adus argumente că începând cu anul 2013 nu desfășoară activitate de retransmisie a posturilor de televiziune, însă efectuează doar deservirea tehnică a rețelelor, iar activitatea de retransmisie a posturilor TV în localitățile supuse controlului este efectuată de către S.R.L. „TV BOX”. La materialele dosarului a prezentat contractul de locațiune și contractul de mandat cu S.R.L. „TV BOX” din 01 martie 2013. Urmare a acestor contracte, prin decizia nr. 82 din 22 mai 2013 companiei S.R.L. „TV BOX” i-a fost eliberată autorizație de retransmisie pentru mai multe localități, inclusiv și pentru Strășeni. În context s-a referit la prevederile contractului nr. 02/03/13 din 01 martie 2013, pct.5.1. lit.a),b),c),d), și pct. 5.2., care reflectă obligațiile S.R.L. „TV BOX” și ale S.R.L. „INET TEHNO”. Furnizarea serviciului multimedia prin internet în rețeaua S.R.L. „INET TEHNO” și responsabilitatea de a încheia

contracte pentru fiecare canal din oferta transmisă este pe seama S.R.L. „TV BOX”.

56. Recurentul a indicat că prin încheierea din 18 mai 2018 privind rezultatele examinării materialului, nr. 20183300525, a ofițerului de Investigații al Serviciului Investigații Fraude Economice a IP Strășeni, emisă ca urmare a examinării sesizării depuse de Consiliul Coordonator al Audiovizualului pe faptul că la data de 25 octombrie 2017 a depistat în sat. Făgureni, r-nul Strășeni activitatea ilegală de retransmisie a posturilor TV, s-a dispus încetarea verificării în continuare a materialului înregistrat în R-2 nr. 20183300525 din 02 februarie 2018. Despre rezultatele examinării de informat solicitantul.

57. Un alt act care demonstrează că nu a activat ca distribuitor de servicii în sensul Codului audiovizualului și nu a retransmis posturi de televiziune în Strășeni sau Făgureni, îl constituie decizia nr. 7 din 11 aprilie 2018 întocmită de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, emisă în rezultatul sesizării Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 47 din 23 ianuarie 2018 și în temeiul deciziei acestuia din 28 decembrie 2017. Or prin decizia din 11 aprilie 2018 s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că până la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 7 din 21 martie 2018, S.R.L. „INET TEHNO” a încheiat contractul de locațiune a rețelelor de comunicații electronice nr. 1/2/2018 cu SRL „STV IT COMPANY”, deținătoarea autorizație de retransmisie Seria AB nr. 000209 din 23 decembrie 2015 și având în vedere scrisoarea Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 208 din 15 martie 2018. Conform acestei scrisori, întocmită la interpelarea adresată ultimului din 21 februarie 2018, s-a menționat că: „în cazul în care S.R.L. „INET TEHNO” nu prestează publicului serviciile prevăzute în articolul citat (art. 2 lit f) din Codul audiovizualului), aceasta nu se consideră distribuitor de servicii și, respectiv, nu are necesitate de autorizație de retransmisie — act oficial prin care Consiliul Coordonator al Audiovizualului acordă dreptul de retransmisie a unui serviciu de programe pe teritoriul Republicii Moldova (art. 2 lit. r) din Codul audiovizualului). În opinia recurentului, prin acest răspuns, Consiliul Coordonator al Audiovizualului a recunoscut faptul că nu a activat în calitate de distribuitor de servicii în localitățile Strășeni și Făgureni și în aceste condiții nu poate fi responsabilă de acțiunile ilegale ale unei alte societăți. Din anul 2013 și până în luna februarie 2018 - pe teritoriile localităților Strășeni și Făgureni unde se află rețelele sale a activat compania S.R.L. „TV BOX”, iar din februarie 2018 în aceste localități activează S.R.L. „STV IT COMPANY”.

58. Instanțele ierarhic inferioare au interpretat și au aplicat total eronat legea, deoarece a informat că încă în anul 2013 a fost încheiat contract de mandat cu S.R.L. „TV BOX”, în context citând prevederile art.1472 alin.(1), art. 1478 alin.(1), (2) din Codul civil, precum și art. 1251 din Codul civil, contractul de locațiune, având în vedere încheierea în anul 2013 și a

contractului de locațiune, reiterând că în rezultatul încheierii contractelor menționate, S.R.L. „TV BOX” i s-a eliberat autorizație. Nu îi este cunoscut de ce la momentul efectuării controlului, în autorizația de retransmisie a S.R.L. „TV BOX” lipsea localitatea Strășeni, deși, din anul 2013 se efectua retransmisia reală a posturilor de televiziune de către ultima. Consiliul Coordonator al Audiovizualului urma a verifica situația când s-a solicitat excluderea localității din autorizație.

59. Mai mult, conform art. 3 din decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 14 din 12 februarie 2008, locatarul (arendașul) va prezenta pentru fiecare rețea luată în locație câte o ofertă de servicii de programe, asigurată cu respectivele contracte de retransmisie. Responsabil pentru lista de canale retransmise este locatarul. Astfel, în baza contractului de locațiune S.R.L. „TV BOX” este locatar și deci este responsabil de lista posturilor retransmise. În sensul art. 5 din aceeași decizie, în caz de reziliere a locațiunii, Consiliul Coordonator al Audiovizualului este anunțat de părți în scris în termen de 10 zile. Contractul a fost reziliat la 10 februarie 2018. În perioada 2013-10 februarie 2018 responsabil de lista posturilor retransmise a fost S.R.L. „TV BOX”.

60. Instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii cum sunt contractele încheiate cu persoanele fizice. La dosar a anexat contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice persoanelor fizice nr. 1453 din 15 ianuarie 2016, de un astfel de contract similar dispune și abonatul la care a fost efectuat controlul.

61. Recurentul a reiterat că potrivit contractelor de locațiune și de mandat încă din anul 2013, în or. Strășeni (și localitățile învecinate) activitatea de retransmisie a posturilor de televiziune a fost efectuată de S.R.L. „TV BOX”, iar S.R.L. „INET TEHNO” a efectuat doar deservirea tehnică a rețelelor de cablu. Conform deciziilor Consiliului Coordonator al Audiovizualului pe același subiect (locațiunea rețelelor de televiziune) responsabil pentru încălcări din domeniul audiovizualului, inclusiv ale listei posturilor retransmise, este exclusiv persoana juridică care a luat în locațiune rețeaua, care deține autorizație de retransmisie pentru activitatea de distribuire a canalelor TV. La fel, urmează a fi luat în considerare conținutul notificării nr. 21 din 14 iulie 2017 adresată de către S.R.L. „TV BOX”, prin care s-a inițiat procedura de reziliere a contractului nr. 02/03/13 din 01 martie 2013 privind comercializarea serviciului multimedia prin internet începând cu data de 10 februarie 2018, ceea ce denotă că din 2013 și până la 10 februarie 2018, inclusiv data de 25 octombrie 2017, activitatea de retransmisie a fost efectuată de către S.R.L. „TV BOX”.

62. La 26 decembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și intervenienților accesorii copia recursului declarat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de

derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, avizele de recepție, anexate la materialele dosarului (Vol.III, f.d.54-57).

63. Intimatul și intervenienții accesorii nu au făcut uz de dreptul procedural și nu au depus referințe la cererea de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

64. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

65. Recursul declarat de S.R.L. „INET TEHNO” va fi examinat prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023

66. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

67. Art. 440 din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

68. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

69. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

70. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 16 mai 2023. Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale a instanței de apel către participanții la proces, prin intermediul poștei electronice, la 29 august 2023 (Vol.III, f.d.33). Astfel, recursul declarat este în termen.

71. Din analiza prevederilor legale precitate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

72. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

73. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

74. Se reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării recursului.

75. Din analiza recursului declarat, rezultă că S.R.L. „INET TEHNO” deși a citat integral art. 432 din Codul de procedură civilă, ca temeii de drept a enunțat art.432 alin.(1) lit.a), e) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data înaintării recursului, conform căruia recursul este admis dacă interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și hotărârea sau decizia este arbitrară

ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

76. Astfel că art.432 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă se referă la faptul că un recurs este admisibil dacă interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție. Din recurs nu rezultă în mod clar de ce decizia instanței de apel este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție. De asemenea nu se menționează nicio decizie care ar da o altă interpretare, nefiind constatate nici de instanța de recurs. Prin urmare în latura dată recursul este unul vădit neîntemeiat.

77. Cu referire la invocarea art.432 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, recurentul susține că decizia instanței de apel este arbitrară și bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

78. Curtea Supremă de Justiție menționează că în sensul prevederilor lit.e) art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, noțiunea de hotărâre arbitrară ori de apreciere vădit nerezonabilă a probelor urmează a fi stabilită în coraportul dintre mai multe principii.

79. Pentru a elucida înțelesul textului „hotărâre arbitrară” din art.432 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție ține cont, inclusiv, de sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

80. Totodată, potrivit art.71 alin.(4) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, la interpretarea actului normativ se ține cont de nota de fundamentare, care a însoțit proiectul actului normativ respectiv și de alte documente care permit identificarea voinței autorității publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.

81. Nota informativă la Legea nr.246 din 31 iulie 2023 menționează următoarele: „...Utilizarea noțiunii de „hotărâre arbitrară” derivă din practica CtEDO, fiind utilizată pentru a defini situația în care judecătorii nu aduc nicio motivare pentru deciziile/hotărârile luate, sau când acestea sunt bazate pe greșeli evidente de fapt sau de drept comise de judecători. În esență, la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 Cod penal). ...”. Iar în nota

de subsol la textul menționat în paragraful precedent, nota informativă aduce mai multe exemple din jurisprudența CtEDO în care hotărârile au fost considerate arbitrare sau bazate pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Nota de subsol menționează următoarele în ceea ce privește cauzele civile: „Exemple de procedură civilă: Respingerea fără o motivare clară a unui recurs într-o cauză civilă și menținerea unei decizii care era în mod clar contrară circumstanțelor cauzei, chiar dacă recurentul indica expres asupra acestei contradicții (Dulaurans v. France, 2000, § 38); Refuzul judecătorilor, fără vreun motiv, de a anula ordinul de eliberare din funcție, care era bazat pe un raport de evaluare a performanțelor anulat anterior de aceiași judecători (Tel v. Turkey, 2017); Anularea de către instanța de recurs a deciziei instanței de fond (prin care au fost acordate compensații prevăzute de legislația muncii) fără a explica în vreun fel acest lucru și fără a face referire la lege, care prevedea aceste compensații (Andelković v. Serbia, 2013; Lazarević v. Bosnia and Herzegovina, 2020).

82. Din nota informativă menționată rezultă că sintagma „hotărârea arbitrară” urmează a fi definită prin prisma jurisprudenței CtEDO. În jurisprudența sa, CtEDO deseori folosește împreună sintagmele „hotărârea arbitrară” și hotărâre „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”, fără a face o distincție clară între ele. Nota informativă menționează totuși că „la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 Cod penal)”. Rezultă că în cazul hotărârii arbitrare, carența principală vizează încălcarea unei norme legale imperative, adică a unei prevederi normative care nu oferă nicio discreție judecătorului. Lipsa discreției poate rezulta din claritatea textului prevederii normative, fie din practica uniformă și clară de aplicare a normei. Această carență nu se poate datora unei simple greșeli, ci trebuie comisă cu bună știință sau ca urmare a unei erori inexplicabile. Suntem în prezența unor asemenea situații atunci când instanța de judecată adoptă o hotărâre ce contravine unei norme imperative invocate participanții la proces sau de instanța judecătorească ierarhic superioară, fără a explica convingător de ce nu aplică acea normă.

83. Sub acest aspect urmează a fi reținute și constatările Curții Constituționale din Hotărârea nr.2 din 16.01.2025 (pct.149-150), potrivit căreia pentru a elucida înțelesul textelor contestate (inter alia ”hotărâre arbitrară”), destinatarii pot avea în vedere, inclusiv, sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza Bochan v. Ucraina (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza Balliktaş Bingöllü v. Turcia, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a

fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

84. Din textul recursului nu se constată în mod univoc vreun argument care ar justifica constatarea că hotărârea contestată ar fi emisă contrar normelor imperative aplicabile speței, precum și nici instanța de recurs nu a stabilit din textul acesteia raportate la circumstanțele cauzei.

85. Subsidiar, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor; b) aprecierea să fie vădit nerezonabilă; c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.

86. Prin urmare, nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art.432 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

87. Argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate și prin urmare recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

88. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel în modul garantat de art.6§1 CEDO.

89. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului. Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de

Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

90. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

91. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

92. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1,11p.141,§39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

93. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „INET TEHNO” împotriva deciziei din 16 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat